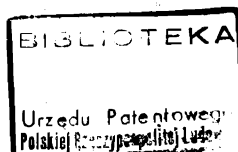

20 maja 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

A61n 5/06

Nr 3381.

Kl. 30 f 18.

Edgar Steinberg
(Berlin-Wilmersdorf, Niemcy).

**Nasada do aparatów naświetlających, nadająca się szczególnie
przy naświetlaniu wgłębień ciała.**

Zgłoszono 29 marca 1923 r.

Udzielono 6 listopada 1925 r.

Nasady do aparatów naświetlających, używanych szczególnie przy leczeniu miejsc, znajdujących się w jamach ciała, są znane; doprowadzają one promienie, wychodzące ze źródła świetlnego zapomocą odchylonej rurki wylotowej. Wskazane nasady odznaczają się tem, że ich wylot jest ściśle dopasowany do kształtu powierzchni oświetlanego miejsca i może być odejmowany; posiadają one wielką wadę, szczególnie przy kwarcowych wylotach, które, przepuszczając ze wszystkich stron ultrafioletowe promienie, naświetlają również miejsca zdrowe w jamach ciała.

Nasady odprowadzające promienie zapomocą rurki wylotowej, mają jeszcze tę wadę, że przy naświetlaniu ciasnych jam lub z bardzo ciasnym kanałem wejściowym,

przekrój poprzeczny wypływu promieni, t. j. przekrój w świetle rurki, jest bardzo mały w stosunku do powierzchni przekroju ścianek tej rurki, wobec czego promienie mogą oddziaływać zaledwie na bardzo małą część chorego miejsca. Z tego powodu dla naświetlania bardzo ciasnych jam w ciele i kanałów wejściowych, pomimo wskazanych powyżej wad, są używane jeszcze obecnie nasady kwarcowe.

Przedstawiony wynalazek łączy zalety nasad kwarcowych z zaletami innych dotychczas używanych nasad.

W szklanych soczewkach i pałeczkach i t. d. jedynie te powierzchnie są szlifowane, które przepuszczają promienie lub je załamują, zaś pozostałe są szorstkie, aby przeszkodzić dalszemu przechodzeniu pro-

mieni. Wskazaną zasadę zastosowano do przedstawionego wynalazku, ponieważ wspomniane nasady są zrobione ze szkła kwarcowego, szlifowanego tylko w tych miejscach na ich powierzchni, które przepuszczają lub załamują promienie; pozostała powierzchnia jest szorstka.

Wykonane w ten sposób nasady umożliwiają naświetlanie dokładnie danego miejsca w najciaśniejszych jamach ciała bez strat promieni, jakie powodują nasady w kształcie rurek, wskutek odpowiedniej obróbki powierzchni kwarcowej.

Rysunek przedstawia dwa przykłady nasad, według wynalazku, a mianowicie:

fig. 1 wskazuje część przednią nasady do naświetlania wnętrza macicy, zaś fig. 2— część przednią nasady do naświetlania z zewnątrz jamy ustnej przedniego zęba.

W wybranych przykładach nasada do naświetlania składa się z dwóch części: tylnej w kształcie rurki 1 i przedniej 2 ze szkła kwarcowego, oczywiście cała nasada może być zrobiona również ze szkła kwarcowego.

W nasadzie do naświetlania wnętrza macicy promienie powinny wychodzić tylko z końca 3, który z tego powodu jest szlifowany, a pozostała powierzchnia części kwarcowej jest nieobrobiona (jak zaznaczono na rysunku odmiennymi linjami),

wobec czego ultrafioletowe promienie wychodzą w kierunku, oznaczonym strzałkami, tylko z końca nasady. W nasadzie według rys. 2, przeznaczonej do naświetlania z zewnątrz jamy ustnej zęba przedniego, powierzchnia 4 jest szlifowana i załamuje w kierunku strzałki padające promienie, które wychodzą następnie przez szlifowaną powierzchnie 5. Pozostała powierzchnia jest nieobrobiona, celem zatrzymania promieni.

Należy zaznaczyć, że powierzchnie 6 według fig. 1 i 5 według fig. 2 są ściśle dopasowane do miejsc naświetlanych w ciele, co stanowi znamienne, cechę opisanych nasad.

Zastrzeżenie patentowe.

Nasada do aparatów naświetlających, nadająca się szczególnie przy naświetlaniu chorych miejsc, znajdujących się w jamach ciała, znamienne tem, że jest wykonana ze szkła kwarcowego, a miejsca na jej powierzchni, przez które przechodzą promienie, albo na których załamują się one, są szlifowane, zaś pozostała powierzchnia jest nieobrobiona, przyczem część wylotowa nasady może być prosta lub wygięta.

Edgar Steinberg.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

Fig.1.

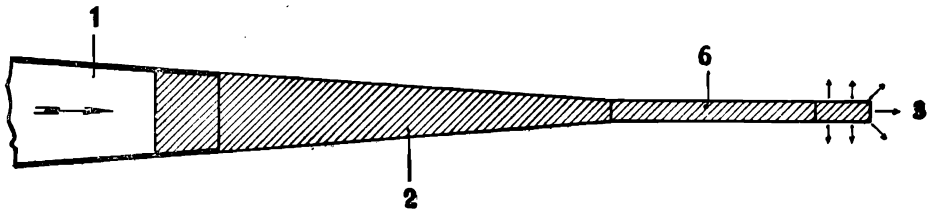
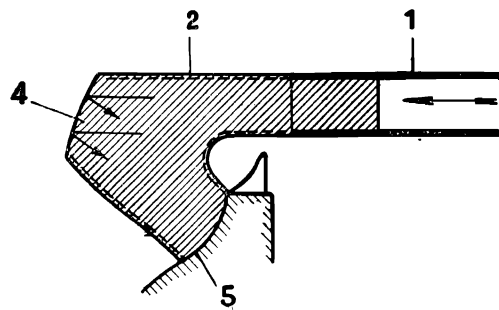

Fig.2.

1000

1000

1000

1000

1000

1000